

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Irregularitas ex defectu animæ & corporis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

contra surripientes, &c. si adhibita sufficienti diligentia ad rei veritatem investigandam, adhuc persistit in dubio, potest practicè dubium deponere, iudicando non esse latam irregularitatem, consequenter non tenetur se tamquam irregularem gerere: censetur enim laborare ignorantia invincibili. *ibid. punct. 5 n. 2.*

17. Qui habet dubium facti homicidii, iudicandus est irregularis, juxta *cap. significasti*. propterea qui consulit homicidium, tenetur se tamquam irregularem gerere, quando dubitat, utrum suo consilio operatus sit aliquid circa homicidium patratum ab eo, cui dedit consilium; quia possessio non stat pro ipso dubitante, sed contra ipsum; quamquam dubius facti homicidii non videatur privandus beneficio, aut aliis penis afficiendus in foro externo. *ibid. nu. 3. & seq.*

Irregularitas ex defectu animæ, & corporis.

18. Defectus usus rationis, litteraturæ, & fidei inducit irregularitatem, quia qui non potest ordines exercere, inhabilis est ad ordines suscipiendos, & consequenter est irregularis, sed carentes usu rationis, &c. non possunt ordines exercere; ergo, &c. *ibid. q. 2. punct. 1. n. 1. & 2.*

19. Qualis autem scientia requiratur ad ordines suscipiendos, patet ex Trident. *sess. 23 cap. 4.* videlicet ac primam tonsuram requiritur ut initiandus sit confirmatus, & calleat rudimenta fidei, sciatque legere ac scribere: ad minores ordines, ut teneat linguam Latinam: ad Diaconatum & Subdiaconatum, ut habeat instructionem eorum quæ pertinent ad eos ordines exercendos: ad presbyteratum, ut habeat eam scientiam, qua possit docere populum, & administrare sacramenta: ad Episcopatum, ut sit Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel in jure Canonico, &c. *ibid. n. 3.*

20. Neophyti, seu ii qui ex lege Judaica, Mahumetica, vel Ethnica nuper conversi sunt ad fidem Christianam in adulta ætate, sunt irregulares. Dispensatio cum neophyto ad ordines, vel beneficia, pertinet ad Sum. Pontificem. *ibid. num. 4. & seq.*

21. Ille defectus seu vitium corporis inducit irregularitatem, quod vel impedit usum, & exercitium ordinis, vel notabiliter gignit deformitatem, aut horrorem; quale vitium

est nasi amputatio, aut privatio unius oculi, aut insignis macula in oculo, quæ notabilem pariat deformitatem; secus dicendum de eo qui caret lumine & visu oculi dextri, modo habeat utrumque oculum integrum, nec sit notabilis horror vel deformitas. *ibid. punct. 2. n. 1. & seq.*

22. Ille est irregularis qui habet unum oculum grandævum, seu grossiorem altero, vel utrumque ita prominentem, ut magnam inducat deformitatem. Idem dic de habente labia penitus corrosa, vel abscissa, vel nasum tam magnum, aut ita distortum, ut notabilem pariat deformitatem iudicio Episcopi: de surdo utraque aure, & de carente auriculis, id est, externa illa cartilagine, quæ organo auditus adhæret, si huiusmodi deformitas capillorum velamine celari non possit: de gibboso, qui ita deformis est & debilis: ut se erigere aut stare recto capite nequeat. Propterea monstruosus quoque, id est habens duo capita, quatuor manus, &c. est irregularis; hermaphroditus, quando scilicet particeps est masculini & feminini sexus. *ibid. n. 4. & seq.*

23. Habens sex digitos, non videtur irregularis, quoties digitus superfluous non impedit usum aliorum digitorum. Item, nec Æthiops, eò quod non soleat horrorem parere, neque habens crura distorta; secus dicendum de carente aliquo pede: hic enim dicitur carere membro patente, & hoc verum est, etiamsi is habeat pedem ligneum, vel baculum quo accedat ad altare; est enim magna indecentia ita accedere. *ibid. n. 11. 14. & 15.*

24. Laborantes febris continua, aut infirmitate, quæ reddit ineptum ad exercitium ordinum, sunt irregulares; secus si febris sit quartana, aut levis, quæ non impediatur celebrationem Missæ: laborantes quoque gravi dolore capitis, quamdiu periculum subeunt celebrando, sunt irregulares. Item, laborantes morbo Gallico, qui foris appareat cum horrore, aut lepra, vel multa scabie manuum usum impediente; aut peste, vel tussi, quæ conjunctum habeat periculum in suspicienda Eucharistia; aut laborantes morbo caduco; amentes, & furiosi habitualiter (secus dicendum de patientibus levem mentis alienationem, aut vertiginem.) Item, dæmoniacy, vel qui se dæmoniacos simularunt, sunt etiam irregulares. *ibid. num. 16. & seq.*

25. Defectus corporis non idem operatur, quando advenit ante susceptionem ordinum, ac quando subsequitur ordines

dines susceptos: nam abstemius v.g. potest uti sacerdotio, excepta celebratione, si suscepto sacerdotio fiat abstemius; secus dicendum, si ante susceptum sacerdotium erat abstemius; nunc enim non potest ad sacerdotium admitti, dubitaturque an possit Summus Pontifex cum abstemio dispensare, ut promoveatur ad sacerdotium *ibid. n. 25. & seq.*

26. Habens corporis defectum impediens usum sacerdotalem, non potest ad reliquos ordines promoveri, cum alii ordines ad sacerdotium dirigantur, *ibid. n. 28.*

27. Carentia alicujus membri, vel partis membri etiam occulti, si propria culpa contingat, inducit irregularitatem, quamvis ea membri privatio non impediatur usum ordinis, neque notabilem afferat deformitatem: unde qui sibi virilia amputavit, vel permisit amputari absque justa causa, v.g. causa cantus, irregularis est; secus dicendum de eo qui per infirmitatem ea amisit, aut aliud membrum, modo non amiserit in poenam delicti, *ibid. n. 29 & seq.*

28. Qui sponte sibi membrum vel membri partem, ex. gr. digitum, vel partem digiti ex indignatione vel impatentia abscidit, irregularis; est enim savitia in seipsum, *ibidem num. 35.*

29. Ad Summum Pontificem pertinet dispensare in irregularitate proveniente ex defectu, vel ex deformitate, vel ex infirmitate, nisi forte conjuncta sit cum impedimento juris naturalis. *ibid. nu. 36.*

Irregularitas ex defectu natalium.

30. Illegitimus, seu is qui non est ortus ex legitimo matrimonio, est irregularis, quamvis sit occultus. Quando matrimonium est invalidum ob impedimentum occultum, filii censentur legitimi. Idem dicendum de filiis infidelium, & postea conversorum; nisi eorum matrimonium esset invalidum propter impedimentum juris naturæ. Filius non tenetur credere matri asserenti ipsum esse illegitimum, nisi rationibus convincatur. *ibid. punct. 3 n. 2. & seq.*

31. Illegitimus fit legitimus per subsequens matrimonium & consequenter liberatur ab irregularitate, & fit idoneus ad ordines, excepto Cardinalatu. Nec refert quod matrimonium contrahatur post aliud cum alia celebratum, si parentes erant habiles ad contrahendum tempore conceptionis filii. *ibid. n. 6. & 7.*